

OBSAH

Str.

Předmluva	VII
1. Občanský zákoník ze dne 26. 2. 1964 (č. 40/1964 Sb.) ve znění pozdějších právních předpisů	1
2. Zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem ze dne 28. 4. 1992 (č. 265/1992 Sb.)	117
3. Zákon ČNR o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) ze dne 7. 5. 1992 (č. 344/1992 Sb.)	121

Právníci, kteří v rámci poskytované zábranační pomoci přijíždějí do České republiky, aby se zde seznámili se současným právním řádem a pořádkem jeho země, vyjadřují nakonec shodné překvapení nad tím, jak se tradiční české občanské právo má a jaké jsou jeho specifické rysy. Ty se jeho další demokratický rozvoj, především ti právníci, kteří do České republiky přijíždějí ze zemí s anglo-americkým právním systémem, se přesvědčují o tom, že české občanské právo – vzdor všem okolnostem, kterými bylo i ono po roce 1945 posouzeno – si v určitých směrech zachovalo a po úryvném provedených úpravách od listopadu 1989 základních směrech obnovilo tradiční principy rozvinutých evropských kontinentálních občanskoprávních (soukromoprávních) souborů.

Občanskoprávního významu občanského práva si zejména jako práva soukromého byli vědomi již v 19. století politici a právní představitelé tehdejšího Rakouska-Uherska. Přijaty obecný občanský zákoník – kromě zemí Uher – na dlouhou dobu zatlakalo právní řád občanského (soukromého) práva v zemích monarchie. Tento občanský zákoník prokázal v zatlakalých rysech svou nepřesnost a neúčinnost již v době světové války, kdy na území bývalé monarchie vznikly nové státy. Po válce byla na území Československé republiky (rov. zákon č. 11/1918 Sb.) vytvořen občanský zákoník zatlakalý, valně nepřesný právní předpis (kodex), který upravoval občanskoprávní vztahy na území Čech a Moravy. Již tehdy se slyšely intenzivně pracovalo na jeho nové moderní kodifikaci občanského (soukromého) práva, která by byla odstranila komplikovaný stav vzniklý v důsledku existence právního řádu v tehdejší Československé republice.

Na území Čech a Moravy (jakož i části Slovenska, pokud patřilo k Československé republice) platilo psané, kodifikované občanské právo soukromé obecním občanským zákoníkem z roku 1811 a dalšími právními předpisy rovněž občanskoprávní vztahy, platilo na území Slovenska právo obyčejové, významně ovlivňované rozhodnutími bývalé

1. Občanský zákoník z roku 1811.